

נשי עולמות

העלון השבועי של מוסדות ברסלב

ירושלים עיה"ק תו"ת בב"א,
יום ו' עש"ק לפרשת וארא.
לכבוד...
אחדשה"ט!

בעזה"ת אכתוב כמה פנינים הקשורים לפרשת השבוע.

בנים חביבים לה'

זהו (שמות ו, ב) "וידבר אלקים אל משה, ויאמר אליו אני ה'".

אמרו חז"ל (ספרי בהעלותך יב, א. תנחומא פ' צו, יג) (במדבר יב, א) ותדבר מרים ואהרן במשה, אין דיבור בכל מקום אלא לשון קשה. וכן

הוא אומר (בראשית מב-ל) דיבר האיש אדוני הארץ אתנו קשות. ואומר (במדבר כא, ה) וידבר העם באלקים ובמשה ואין 'אלקים' בכל מקום אלא מידת הדין (ע' ברש"י עה"ת על הפסוק בראשית ברא אלקים (בראשית א, א)).

נמצא לפ"ז ש' וידבר אלקים אל משה" - דיבר איתו קשות ובמידת הדין. ואילו בהמשך כתוב "ויאמר אליו אני ה'". ואמרו חז"ל (שם) אין אמירה בכל מקום אלא לשון רכה ותחנונים, וכן הוא אומר (בראשית יט, ז) ויאמר אל נא אחי תרעו, ואומר (במדבר יב, ו) ויאמר, שמעו נא דברי. ואין ה' (שם הויה ב"ה) בכל מקום אלא מידת הרחמים כנודע. וא"כ לכאורה יש כאן סתירה גלויה בין רישא דקרא לסיפא דקרא.

והנה כבר מילתנו אמורה במ"א (ראה שי עולמות) שאפי' כשחס ושלוה השי"ת מתנהג עם הצדיקים ועם כלל ישראל במידת הדין באופן גלוי, מכל מקום עיקר כוונתו ופנימיות כוונתו, ותכלית כוונתו לנצח למידת הרחמים, וכל מה דעביד רחמנא לטב עביד (ברכות ס:), ע"ש.

ועוד לאלו-ה מילין, שהשי"ת מתנהג עם הגוים במידת הדין, ולישראל במידת הרחמים, והיינו הבדל בין רישא דקרא לסיפא דקרא. שאע"פ שמידת הדין מחוייב המציאות הוא, ומיסודות קיום העולם, וכמ"ש חז"ל (ירושלמי תענית פ"ד) תמן תנינן (אבות פ"א מ"ז) רשב"ג אומר על ג' דברים העולם עומד, ואחד מהם הוא הדין, ואין מרחמים בדין (ע' כתובות פד). מ"מ השי"ת כשרוצה יכול לרחם בדין, בפרט על בניו חביביו עם ישראל, וכמ"ש (דברים יד, א) בנים אתם לה' אלוהיכם, שאנחנו עם ישראל [עבדין] ובניו חביביו.

וליתר ביאור ועומק נומר שכל התנהגות השי"ת עם עם ישראל הכל במידת הרחמים, כי אפילו כשבפועל לעינינו מתנהג עמנו ח"ו במידת הדין - באמת לאמתו הכל רחמים במונחי נצח, כי כל מה דעביד רחמנא לטב עביד (ברכות ס:) מאהבתו ורחמנותו עלינו.

וכן להיפך כל התנהגותו עם רשעי העכו"ם הכל מידת הדין, בבחי' מ"ש

חז"ל (ברכות ח.) אני ציויתי למקודשי (ישעיהו יג-ג), אלו הפרסיים המקודשים ומזומנים לגיהנום, ובבחי' מ"ש (סוכה נב:) ד' מתחרט הקב"ה שבראן... ישמעאלים. ואמרו (שם כג.) אוי להם לאומות העולם שאין להם תקנה. ואמרו חז"ל על כלליות העכו"ם שאין להם חלק לעוה"ב (סנהדרין קה. וע' בתוספתא דסנהדרין פ"ג) ואמרו (ב"ר טז) עתיד הקב"ה להשקות כוס תרעלה לעכו"ם, וכמ"ש באב הרחמים שאומרים בביהכ"נ בשבת וינקום [לענינינו] נקמת דם עבדיו השפוך, ככתוב בתורת משה איש האלקים (דברים לב- מג:) (הרנינו גוים עמו, כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו, וע"י עבדיך הנביאים כתוב לאמר (יואל ד, כא) וניקתי דמם לא ניקיתי... ובכתבי הקודש נאמר (תהלים עט, י:) למה יאמרו הגוים איה אלקיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך. ואומר (שם ט, יג:) כי דורש דמים אותם זכר לא שכח צעקת ענוים. ואומר (שם ק"ו, ו) ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש על ארץ רבה, מנחל בדרך ישתה וגו'.

ועוד יותר שאפילו כשהשי"ת מתנהג עמם בעוה"ז במידת החסד והרחמים - באמת הוא הכל מידת הדין, כי הכל לפטמם להאכילם ולהשקותם בעוה"ז החולף, כי זהו מקומם ושעתם, כדי לאובדם לנצח.

וכעת מצאתי כעין זה באור החיים הקדוש וז"ל: כנגד מה שהכין לדון את המצריים אמר וידבר אלקים שהוא בחי' הדין, וכנגד מה שרצה להטיב לישראל אמר ויאמר אליו אני ה'.

ויהי רצון שנתחזק באהבת ה', ונסמוך על רחמנותו ואהבתו אלינו.

בברכת התורה וכמו"ס

שמעון יוסף ויזנפלד הכהן

הרגשות בעת אמירת תיקון הכללי

אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עוון. (תהילים ב')

זו תשובה מעולה כ"כ שלא נשאר שום זכר של העבירה, וכאילו לא עשאה מעודו כלל, כי כסוי חטאה — מכוסה היא אבל קיימת, ונשוי פשע — מסולקת למעלה ממנו, ורחוקה ממנו, אבל עכ"פ נמצאת או רישומה ניכר, אבל זו דרגה שלא יחשוב לו עוון כלל.

אי נמי רמו יש לתשובה מאהבה, 'עוון לא יחשוב' אבל זכות יחשוב, וכמ"ש חז"ל (יומא פו, ב) העושה תשובה מאהבה - זדונות נתהפכים לזכויות.

ולכאורה המילה "אדם" מיותרת היא, שהרי מקודם לא אמר "אשרי אדם נשוי פשע, אשרי אדם כסוי חטאה", אלא בא לרמוז שע"י תשובה שלימה זוכה ונעשה כאדם הראשון, יציר כפיו של הקב"ה. א"נ בא

פרשת שמות

מוקד התפילות

למען אהבת ישראל ויכויו הרבים
ניתן לחסור שמות [ללא תשלום] לברכה
ותפילה בישיבת ברסלב, בכותל
ובשאר קברות צדיקים, הדלקת נר
בציון רבינו נחמן מברסלב לישועה,
לפרנסה ברווח, לזיווג הגון, לזש"ק,
לרפואה שלימה ולשמחת חיים...

למסירת שמות

ולקבלת ברכה וישועה

לחץ כאן !

לרפואה שלימה הלן בת חיה רות, שמעון בן גורג'ה זיווג הגון יחזקאל בן מזל, נועה בת רונית

לרמו שתשובה שלימה תלויה ג"כ בזה שהוא אדם (א מענטש),
דהיינו בן אדם בעל מידות טובות ודרך ארץ ונימוסים אנושיים
(ואינו מ"חיות הקודש").

נוסף אחר ואין ברוחו רמיה. היינו שמעיד עליו יודע תעלומות שלעולם
אינו חוזר לעונן הוה, שזו תשובה שלימה כמ"ש הרמב"ם (הל' תשובה
פ"ב ה"ב).

א"נ שאין בו שמץ מגונב דעת העליונה (עי' בצעטיל קטן לנועם
אלימלך). ובתרגום "ודלא ברוחיה
נכלא", לשון "נוכל". וא"כ יש לקשר
זה עם מש"כ בדיקדוק מילת "אדם".
היינו שבין אדם לחבירו ובפרט בעניני
ממונות, הוא בסדר. וי"מ שלא עשה
תשובה לרמות את הבריות, או לא
עושה תשובה בבחי' אחטא ואשוב.

למען תדע כי לה' הארץ

וכל עיקר בריאת העולם הי' בשביל
גלוות יראתו ומלכותו. כ"ש בראשית
ברא אלוקים וכו', בראשית- בחי'
יראה, כ"ש בתיקונים בראשית ירא
בשת, כי היראה היא בחי' מלכות,
שבשביל זה הי' כל הבריאה, כדי לגלות

מלכותו בעולם. וכל הנסים והנפלאות והאותות הנוראות שעשה הש"
במצרים ועל הים וכו' הכל הי' כדי לגלות יראתו ומלכותו, כ"ש למען
תדע כי לה' הארץ. וכתוב למען ספר שמי בכל הארץ, ושם היא בחי'
יראה, כ"ש ליראה את השם הנכבד והנורא הזה וכו', וכתוב ויראו גוים
את שם ה' וכו'. וכתוב וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו
מך, ופרעה כשלא רצה להכניע את
עצמו ולקבל עול יראתו ע"י האותות
והמופתים. כתיב ב' ואתה ועבדיך
ידעתי כי טרם תיראון את ה'.

כי כל המכות והיסורין שהביא הקב"ה
על המצרים הכל היה מבחי' יראות
הנפולות שמשם כל הצרות והדינים.

וכן בכל אדם הש"י שולח על האדם פחדים של ייסורים ומכות וכיוצא
כדי שיתבונן על ידי זה אליו יתברך כדי שיעלה כל היראות הנפולות
לשרשן דהיינו ליראה אותו יתברך לבד.

כי טרם תיראון את ה'

עיקר עליית היראות הנפולות הוא ע"י הדעת, שידע שהכל ממנו
יתברך, שלא יתלה שום דבר בטבע ובמקרה ח"ו. רק כל מה שיעבור
עליו יאמין וידע כי הכל ממנו יתב' לבד, כדי שישוב אליו, ליראה מלפניו
ית', וכמו שאמר רבינו ז"ל בהתורה אור הגנוז (בסי' ט"ו) שעיקר
עליית היראה אל הדעת, והדעת הוא גדר האדם. כי כל זמן שאינו
מעלה היראה לשרשה ויש לו יראות הנפולות, דהיינו שמתירא מגוף
הדבר בעצמו שמפחידו, כגון מחיה רעה ולסטים, ומכות וייסורין ר"ל,
הוא כמו בהמה ממש, כי גם בהמה יש לה כל אלו היראות והפחדים,
כידוע בחוש, שגם הבהמה מתייראת ומפחדת מחיות רעות ומהכאות
וכיוצא. ואם כן מה יתרון לאדם מן הבהמה? ועיקר ההבדל בין

אדם לבהמה הוא שהאדם יש לו דעת לידע ולהבחין שיש אדון
מנהיג מושל ומשגיח יתברך שמו, שמאיתו הכל והוא שלח על
האדם כל אלו הפחדים כדי שישוב אליו יתב' כמו שכתוב "ויגל אזנם
למוסר ויאמר כי ישובו מאוון" וכו'.

מאנשי אתה

ר' שמ'שון ז"ל המכנה ר' שמ'שון מהינער' או ר' שמ'שון הגדול' התקרב
למוהר"נ ז"ל בילדותו מפ'ש, ומעשה שהיה כן היה: בהיותו ילד

קטן כבו עשר שנים נמשך מאד אחר
מוהר"נ'ת, והיה נכנס מדי פעם לפעם
לביתו שבב'קסל, וגם בשבתות בעת
סעודה שלישיית וביצא, והיה מאזין
לדברי מוהר"נ'ת שדבר עם אנשי
שלומו שפאו לשמע ממנו דברי
התעוררות ויראת שמים. שכניו של
מוהר"נ'ת קשראו ילד זה נכנס מדי פעם
לבית מוהר"נ'ת יחד עם אנשי שלומו
ספרו לאביו על דברו "הנלוזה", ואסר
עליו אביו מלקחת אל מוהר"נ'ת ז"ל
בדרכו. והוא בהיותו צעיר ביראה היה
מתחמק מאביו מדי פעם בלקחתו לישן
ובדומה והולך אל מוהר"נ'ת ז"ל. הגיעו הדברים לידי כך שהשגיח עליו
אביו שגלך לישן עמו וכדי שיוכל להשגיח עליו לקבל לקום ולצאת
לקחת אל מוהר"נ'ת ז"ל, והוא במקסירותו הגדולה קשראה שאביו נרדם
ולשן היה קם בל' ומתלבש והולך לבית מוהר"נ'ת ז"ל.

קשראה אביו שאף זה לא הועיל לו,
התחכם עליו ואחר שעלה למטה לישן
הלך אביו והתביא ממנו את בגדיו.
קשרם אחר כך ורצה לברח שוב אל
מוהר"נ'ת ז"ל בדרכו הבחין שאין
לו את בגדיו להתלבש. לרב הקגשו
והתעוררותו לקבל פני מוהר"נ'ת, הלך
לארון הבגדים וחפש בגדים איזה שהם,
ולא היו שם פי אם בגדים מגשמים של איזה אפרים נכרים (המכנים
בשם סוויטע) שהיו מניחים בגדיהם אצל אביו למשכון עבור הקנאה
ובדו'. לא הביט על כבודו, התלבש בהם וקם ויצא מביתו וקא כך אל
מוהר"נ'ת ז"ל.

בהפנסו נעשה צחוק בין אנשי שלומו, פי נכנס מחפש כל כך, פי לא
ידעו מקל מה שעבר עליו, אולם מוהר"נ'ת ז"ל בהביטו עליו הבין כל מה
שארע, נענה ואמר לו בעדוד: "מסירות זו עוד תבא לך פעם לשמוש",
"סי נועט דיר נאך צו נוץ קומען". ילד עקשן נפלא זה גדל והיה עובד ה'
מפ'ג.

והנה רבי אברהם בער'ניו ז"ל נכד רבנו ז"ל שהיה סוחר בעצי הינער, היו
לו יצרות עד רבים מפ'רים, והיה נכרך לעבודתו שומר ומפ'סם מסור
למסחר העצים, ובחר בר' שמ'שון זה שביא הוא ובניו ביתו וישכון בבית
אשר בינער וינהל משם את כל הנהול הדרוש. בגדיבותו אמר לו רבי
אברהם בער'ניו ז"ל: "תוכל לקחת מקסף הנכנס גדי פ'נסתך

ואלו יבואו על חברה

ויקי ויקטוריה תחי'

בת מרסל ז"ל ובני ביתה

אלון והדר (אדר) בת צופיה לרפוא"ש

יחזקאל, רועי, קרן בני רונית

לע"נ

יוסף עוזו בן משה ושמחה כ"ד כסליו תשע"ג

שרה בת יעקב ורגיניה ה' בטבת תשנ"ו

מוסדות ברסלב

ישיבת "נצח מאיר", ישיבתו של הרה"ח

שמעון יוסף הכהן ויזנפלד שליט"א

הרב סלנט 7 ירושלים 050-4161022

כִּמְהָ שְׁנֵי־כַף לָךְ, וְאֵף גַּם כְּשֵׁת־צִטְרֹן לְהִשְׂיֵא אֶחָד מִבְּנֵיךָ יָכוֹל
הַגֵּן לְקַחַת כְּפִי הַדְּרוֹשׁ לָךְ, וְסוּמְךָ אֲנִי עַל יִשְׁרָךְ". כִּבְּל זֹאת רַבִּי
שְׁמַיִשׁוֹן ז' ל' וְעָבַר לְדוֹר בְּיַעַר הַיַּעַר הַזֶּה עִם כָּל בְּנֵי בֵּיתוֹ, וְשֵׁם מַחוּז לְעִיר הַזֶּה
יָכוֹל נֹסֵף עַל עֲבוֹדָתוֹ בְּיַעַר לְעַבְדָּתָהּ ה' כִּרְצוֹנוֹ. וְאָכַן הָיָה מִתְּפַלֵּל שֵׁם
בְּכַחוֹת וּבְהִתְלַבְּבוֹת בְּיָאוֹת, וְנִהַל אֶת הַמִּסְחָר כְּדָבָרֵי, וְלֹא הָיוּ הַגּוֹיִם
גּוֹנְבִים מֵעֵצֵי הַיַּעַר לְרַב אֲהַבָתָם אוֹתוֹ וּמִיִּרְאָתָם מִקְדָּשׁוֹ. אַחַר זָמַן
מָה, שֶׁהָיָה זָמַן קָצֵר בְּיַחַס לְעֲבוֹדָתוֹ בְּיַעַר, הָיָה צָרִיךְ לְהִשְׂיֵא אֶת אֶחָד
מִבְּנָיו, וְכִהְיֶה שְׁהֵסֵם עִמוֹ בְּתַחֲלִיל קְבֻלַּת עֲבוֹדָתוֹ לְקַח מִמָּוֶן
הַמִּסְחָר לְהוֹצִיאֹת הַחֲתָנָה.

לֹא עָבְרוּ יָמִים מְעֻטִים וְשָׁבַק לְפָתַע חַיִּים ר"ל, בְּיַעַר כְּחוֹק מִהָעִיר,
בְּהִיּוֹתוֹ צָעִיר לְיָמָיו, וְנוֹדַע דְּבַר פְּטִירָתוֹ עַל יְדוֹ בְּעֵצָמוֹ, שֶׁבָּא בְּחָלוֹם
לְר' אֲבָרְהָם בְּעַרְוֵי וְנִסְפָּר וְאָמַר לוֹ: דַּע לָךְ שֶׁקָּבַר אִינִי בֵּין הַחַיִּים וּבְאֵתִי
אֲלֵיךְ בְּשֵׁם רַבֵּנוּ סָבָר לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מַחִילָה עַל שְׁנֵהֲגִיתִי מִמָּוֶנְךָ יוֹתֵר
מִכְּפִי הַמְּגִיעַ לִי, כִּי לֹא הִסְפִּיק לְעַבְדָּתוֹ כָּל־כָּל כְּפִי הַהוֹצִיאָה שֶׁלְּקַח הַהוֹצִיאֹת
הַנְּשׂוֹאִין. וְנִסְפָּר לוֹ בְּחָלוֹם כָּל סֵדֶר הַסִּתְּלֻקוֹתָיו וּמִהָ שֶׁעָבַר עָלָיו,
כְּשֶׁנִּסְפָּרְתִּי וְהִגַּעְתִּי לְעוֹלָמִי תִּכְרַף פָּגַע בִּי רַבִּי נִפְתָּלִי ז' ל' כְּשֶׁשָּׁתִּי מִמָּוֶן:
רַבִּי, אֲבִיאֲנִי לְרַבֵּנוּ. עָנָה לוֹ רַבִּי נִפְתָּלִי: עֲנֵנּוּ זֶה שֶׁיֵּךְ לְמוֹתֵרְנִי תְּתִיבָה
יָבֵא אֲלֵיךְ. וְאָכַן כֵּן הָיָה, שֶׁבָּא אֲלֵי מוֹתֵרְנִי תְּתִיבָה אֶל רַבֵּנוּ. רִאֲתִי
אֵיךְ שֶׁלְּקַח רַבֵּנוּ אֵיזָה פְּנִימָה וְהִבִּיט בּוֹ וְאָמַר לִי אַחַר כֵּן: אָכֹן מֵאֲנָשִׁי
אַתָּה, אוֹלָם לָךְ וְטַבֵּל בְּגִהַר דִּינֹר. לְקַחְנִי מוֹתֵרְנִי תְּתִיבָה לְטַבֵּל בּוֹ, וְאָמַר
לְר' אֲבָרְהָם בְּעַרְוֵי: מַה אָמַר לָךְ, גְּדַל הַיְּסוּרִים וְהַכְּאִיִּם שֶׁיֵּשׁ בְּטִבְלִיָּה
זוֹ הוּא לְאֵין שְׁעוֹר כָּל־וְכָל־ל, אוֹלָם גַּם גְּדַל הָעֵנֶג שֶׁיֵּשׁ אַחַר הַטִּבְלִיָּה בּוֹ
הוּא לְאֵין שְׁעוֹר.

אַחַר הַטִּבְלִיָּה חֲזַר עָמִי מוֹתֵרְנִי תְּתִיבָה לְרַבֵּנוּ ז' ל' וְעָנָה לִי רַבֵּנוּ וְאָמַר "עֲדִין
מִרְגִּישִׁים כֵּן עוֹלָם הַזֶּה, לָךְ וְטַבֵּל שְׁנֵי־תִיבָה", "עַם פִּילְטָא זִיךְ נֶאֱמַר עֲפָעַס אֵין
דִּיר עוֹלָם הַזֶּה גְּעָה זִיךְ טוֹבְלָעוֹן נֶאֱמַר אֵין מֵאֵהֶל", וְחֲזַר עָמִי מוֹתֵרְנִי תְּתִיבָה ז' ל'
לְטַבֵּל שְׁנֵי־תִיבָה. אַחַר כֵּן כְּשֶׁחֲזַרְתִּי לְרַבֵּנוּ, אָמַר לִי רַבֵּנוּ: אָכֹן נִסְתַּרְתָּ, אוֹלָם
לָךְ וּבִקֵּשׁ מַחִילָה מִנְּכַדִּי ר' אֲבָרְהָם בְּעַרְוֵי עַל הַחֹב שֶׁנִּשְׁאַרְתָּ חֵיב לוֹ.
וְעַל כֵּן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מַחִילָה עַל הַמָּוֶן, וּמִזֶּה נֹדַע לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ
דְּבַר הַסִּתְּלֻקוֹתָיו. אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָיוּ מְדַגְּשִׁים בְּסִפּוֹר זֶה שֶׁבָּזָאת נִתְּקַמּוּ
דְּבָרֵי מוֹתֵרְנִי תְּתִיבָה לוֹ בְּיָדוֹתָיו "מְסִירוֹת זוֹ עוֹד תָּבֵא לָךְ לְשִׁמוּשׁ",
שֶׁאָכֹן הַחֲזִיר לוֹ מוֹתֵרְנִי תְּתִיבָה הַזֶּה לְשֶׁהֲבִיאָו לְרַבֵּנוּ ז' ל'.

ליקוטי תפילות

זכנו ברחמיך הרבים להתקרב לצדיקים אמתיים שומרי
הברית בתכלית השלמות, רחם עלינו והודיענו מהם, ואל
תסתיר אותם מלפנינו. זכנו לידע מהם ולהתקרב אליהם
באמת, ולקבל מהם קדישה וטהרה באמת, באופן שזוכה
מעתה לשוב בתשובה שלמה לפניך, לסור מרע ולעשות
הטוב בעיניך תמיד:

אנא יהוה עשה למען שמך וזוכה להתחזק באמונה שלמה
תמיד, להאמין בהם תמיד, לידע ולהאמין באמונה שלמה,
שכל דרכיהם ישרים ונכונים מאד, והם צדיקים וישרים
בכל דרכיהם ותנועותיהם, רק שאי אפשר לנו להשיג

דרכיהם הנורא ונשגב מאד. וזוכה שירחמו עלינו
הצדיקים, ויקרבו אותנו בכל פעם, ויורידו עצמן אלינו,
וילבישו ויכסו אורם הגדול, באופן שזוכה שיתגלה לנו אורם
הנפלא על ידי זה, ויהיה לנו כח לינק ולשאב מחכמתם
הגדולה. ויתקרבו עצמן אל העולם. וירחמו עלינו באהבה
ובחמלה גדולה, וכל מחשבותיהם יהיו לקרבנו ולא לרחקנו
חלילה, למען זוכה להיות דבוקים עמהם לעולם ועד:

ותזכנו בכחם וזכותם שזוכה להכיר אותך ולהתקרב אליך
באמת. וזוכה לדעת ולהכיר אותך גם בעולם הזה. וכל מה
שנתקרב אליך יותר, זוכה לידע בכל פעם גדל רחוקנו ממך.
ויתנוצץ לנו בכל פעם נפלאות גדלתך, אשר אי אפשר להשיג
ולדעת ממך כלל, כמו שאמר אליהו לית מאן דידע כך
כלל, ותתן לנו שעור בלבנו, שזוכה להתקרב אליך, ולהשיג
מרחוק ידיעת אלהותך, אשר אי אפשר לדבר מזה, כי אם כל
חד כפום מה דמשער בלביה, כמו שכתוב: "נודע בשערים
בעלה", כל חד לפום מה דמשער בלביה:

ובכן תזכנו לבלי לבעט ביסורין המכרחים לקבל עלינו כרצונך
הטוב. וזוכה להמשיך אור פני רצונך הטוב עלינו תמיד,
ולהמשיך כל טוב להעולם תמיד. וזוכה שיגנו עלינו הצדיקים
אמתיים שסבלו יסורים רבים בשביל ישראל. ובזכותם
תמשיך עלינו כל טוב וחסד וישועה ורחמים גדולים, בני חיי
ומזוני, ורב טוב לבית ישראל. ובפרט על בניהם וזרעם של
הצדיקים שסבלו יסורים רבים בשביל כלל ישראל, רחם
עליהם ותן להם כל טוב, והצילם מכל מיני צער ויסורים,
ומכל מיני דאגות ופחדים. ותשלח להם רפואה שלמה מן
השמים, לכל תחלואיהם ולכל מכאוביהם ולכל מכותיהם,
ותסיר מהם כל מיני מחלה. אל נא רפא נא להם, ותחלימם
ותחיים, ותתפלל בעדם תמיד, ותתן להם חיים ארוכים
חיים טובים בגשמיות וברוחניות. ותצליחם בכל מעשה
ידיהם, ותשפיע עליהם שפע טובה, עשר וכבוד וחיים,
ויזכו לתורה וגדלה במקום אחד. ויעבדוך באמת באהבה
וביראה ובשמחה מתוך הרחבת הלב כל ימיהם לעולם, הם
וצאצאיהם וצאצאי צאצאיהם עד סוף כל הדורות. כאשר
כתבת לנו על ידי חכמיך הקדושים, שבזמן שאדם זוכה,
זוכה לו ולדורותיו ולדורות דורותיו עד סוף כל הדורות. זכר
אל תשכח כל היסורים שסבלו עד הנה ואמר לצרותיהם די,
ואל תוסיף עוד ליסרם. רחם עליהם מעתה, ותושיעם בכל
מיני ישועות, ותתן להם בני חיי ומזוני בשפע גדול, ותרום
קרנם ומזלם למעלה למעלה, ותשמחם בכל מיני שמחות,
ותגדל שמם עד עולם. ויקים מקרא שכתוב: "ופרי הארץ
לגאון ולתפארת", ותברכם בכל הברכות, ותאריך ימיהם
ושנותיהם. ילכו יונקותם, ויהי כזית הודם, "עוד ינובון בשיבה,
דשנים ורעננים יהיו":